

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 4. Terræ motu & hiatus à Deo irato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

siccitas extitit, vt terra ardere, & flammæ,
cum ingenti populi terrore, emittere inci-
peret. Quod varijs in locis euenit, igne ex-
uffis à Deo, quando *ascendit fumus in ira*
eius, & ignis a facie eius exarsit: carbones suc-
censi sunt ab eo. Sic ignem igne compenfat.
Ardent homines auaritia, ira, odio, libidi-
ne: incendunt pauperum casas, innocen-
tum domos, pagos, ciuitates, contra pro-
missa, & fidem datam: hæc incendia, cur
incendijs non puniantur? cum etiam, Po-
liticis legibus, ad rogam damnentur, qui
domum alterius malitiosè inflamauerunt.

§. IV.

Terra motus & hiatus à Deo irato.

Nec minus terrificum est, quod præcedit.
Commota est, & contremuit terra: funda-
menta montium conturbata sunt, & commota
sunt; quoniam iratus est eis. Vt enim omittā
naturales terræ motuum causas, præci-
pua, cur terræ quatiantur, causa est Deus,
quoniam iratus est eis. Non possunt quiesce-
re, qui vehementer irascuntur. Vnde & Al-
fuerus *rex iratus surrexit, & de loco conuiuij*
intrauit in hortum arboribus consitū. Ex quo
motu & Aman intellexit, à rege sibi prepara-
tum malum. Concionatores quoque, cum
volunt

Robert.
An. 1137.
Plal. 17.
9.

Esther. 7.
7.

volunt esse vehementissimi, oculos, vultu,
 manus, brachia huc vertunt & illuc, & to-
 tius corporis motu, motura volunt excita-
 re animorum. Ita, Deo irato, mundus con-
 cutitur, & ipsa terræ fundamenta contremiscunt. Nec contremiscunt tantum, sed etiam velut os in rictum diducunt, ut deuorent peccatores, quorum nefaria facinora Numen solent ad iram, & extraordinarias poenas inferendas, prouocare. Atque hæc est altera causa, prius memoratam antecedens. Sequitur enim culpam poena. Ob illam fulmen stringit, ob illam terras concutit. Quod legimus, factum, quando Core, Dathan & Abiron, Moyse principatum, Aaroni sacerdotium auferre conati sacrilegam seditionem concitauerunt. Tunc enim *dirupta est terra, sub pedibus eorum: & aperiens os suum deuorauit illos, cum tabernaculis suis, & vniversa substantia eorum, descenderuntque viui in Infernum, aperti humo, & perierunt de medio multitudinis.* Quorum culpam, cum multi imitentur, mirum est, quod non formident & poenam. Inuolant enim in Ecclesiasticam potestatem, libertatem, immunitatem, per fas & nefas, ac, ut suis bonis parcant, hereditatem Christi dissolunt,

Hh 5 pant,

fulmen
 in bos
 et
 Platon
 de Civ
 et
 Roman
 egre
 R. nec
 in
 Jul. Bo
 Num. 16
 31.

Pausan.
in Boeo-
sicis.

Plutarch.
de Græ-
cor. &
Roman.
cōparat.

Æneas
Sylu. in
hist. Bo-
hem.

pant, deuorantque, quid mirum, si & illos terra deuoret? Omittam Trophonium, qui mox, ubi fratri, ne in casses Hyriæi lapsus, tanquã ærarij illius compilator, agnosceretur, caput præcidit, eo ipso in loco, tanquam compilator, & fratricida, terræ hau-
stus est hiatu. *Notus humi mersis Amphiaræ equis.* Notus Valerius Gonatus, qui cum secundum quietem capere se sacerdotis ornamentum vidisset, & in conflictu multos trucidasset, ad patefaciendas somnij honorésque somniantium vanitates, & sacra illotis manibus, affectantium insanias, repente terrâ absorptus est. Hos secuta est impia illa Furia Vradsilai Ducis Bohemorum, quam alij Drahomiram, alij Drabonuciam vocant. Quæ ægrè ferens, maritum ex testamento matri Ludmillæ feminae integerrimæ regni administrationem, quoad filij adolerent, reliquisse: immis-
sis satellitibus, socrum strangulauit, Bole-
aum filium idololatram, in necem fratris Wenceslai sanctissimi iuuenis, inter epulas, armauit, aliâque multa nefanda fecit. Igitur ipsa, indigna quam terra sustineret, non multò post, apud arcem Pragensem, hiatu terre absorpta interiit, curru ad Proserpi-

serpinam vecta, ne tardiùs eò perueniret. Aiunt nonnulli, aurigam eius mirabiliter euasisse. Nam cum eo loco transfiret, vbi Missæ sacrificium mysta peragebat, audiens tintinnabuli sonitu signũ dari, ad Christum in hostia sublimata adorandum, consuetâ pietate, ex equo desiliit, atq; in sacellum intrauit. Ibi operæ præcium tulit. Nã eo vix ingresso in ædem sacrã, Furia illa, moras trahenti aurigæ irata, in abyssum cecidit. Quo tempore, vtique diuinus iudex voluit terrã, velut cribro, triticũ à palea subcernere. Alias vno casu inuoluit, qui scelere vno impliciti, sicut delictis iuncti fuerunt, ita meruere etiam supplicio copulari. *Carura, in Phrygia Cariaq; confinio vicus diuersoria habuit, & feruentes aquas in Meandrum exeuntes. Ibi fama est, Leonem, cum magno scortorum grege, in diuersorio hospitatum, facto, per noctem, terra motu, cum omnibus perisse. Nimirum Ambubaia thermis indigebant, quibus vitæ sordes abluerent; si tamen ablui potuerunt, quæ nimis infederant. Nec Leo, tot flagitijs obrutus, obrui mitiùs debebat. Iacet, apud quas voluit, non quo voluit, sed quo meruit pacto.*